Ч. 12. Второк 31 (18) січня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Побіда кошутовців на Угорщині і еї наслідки.— Дальші події в Росиї. — Франция а Росия. — З поля війни.

Нині вже нема сумніву, що ліберальна партия угорска потерпіла страшну поражку і що вже ніколи не прийде до власти. В 390 округах виборчих, з котрих був знаний оногди вислід, она так осталась позаду, що не узискала би більшости, хоч би ще й вийшли всї еї кандидати в тих 23 округах, де мають ся відбути тіснійші вибори. Партия ліберальна або правительствена, на котрій від 1867 р. опирало ся кожде угорске правительство, а котра піддержувала звязь країв угорскої корони з Австриєю на основі т. зв. дуалїзму, одержала при сих виборах 145 мандатів, а стратила 60; противно же кошутовці, або партия Кошута, котра стоїть за тим, щоби Угорщину зовсїм відорвати від Австриї, щоби она мала своє окреме войско і щоби лиш була звязана особою Монарха з нашою половиною держави, отже щоби була лиш т. зв. персональна унія — отже тота партия одержала 158 мандатів або о 51 більше як мала перед тим. Але найважнійша річ ще й то, що при виборах перепали майже всї найвизначнійші проводирі ліберальної партиї або т. зв. ґвардия ґр. Тіши. Крім того вибрано ще 24 десидентів, 23 з партиї народної, 11 з партиї Банфі'го і послів з кількох ще иньших маленьких партий. Сї помениї партиї однакож не зміняють вже ситуациї, бо партия ліберальна стратила свою давну перевагу а взяла верх партия кошутовців.

Наслїдки тої зміни на Угорщині можуть бути дуже важні і для нашої половини держави, хоч они може ще не зараз покажуть ся. Передовсїм уступить теперішний президент угорского кабінету ґр. Тіша. Хто настане по нїм, поки що не знати, але річ певна, що хто би й не прийшов, то кошутовці будуть верховодити і будуть старати ся зірвати угоду з 1867 р. а скоро би до того прийшло, то могли би настати й непорозуміня з другими державами, бо Угорщина сама не мала доси права заключати з сусїдними державами окремих угод. Та й цїле становище нашої держави могло би ослабнути, бо наша половина сталась би майже зависимою від Угорщини. Т. зв. Всенїмцї прихильні такій змінї на Угорщині, бо они хотїлись би опирати на нїмецкій державі, що очивидно виходило би лиш на шкоду для Австриї. Впрочім годї ще нинї щось певного сказати; то есть лиш певне, що теперішні вибори на Угорщині витворили важну ситуацию і занепокоїли у великій мірі всї верховодячі у нас круги.

В Росиї доси після принятого з давен давна російскими чиновниками звичаю, все „благополучно“. В Петербурзї настав спокій а ґен.-ґубернатор Трепов заявляє, що непокої вже більше не повторять ся. Войска на улицях не видко, бо оно стоїть укрите на подвірях камениць або в касарнях. Що до звістного стріляня картачами підчас йорданьского торжества, то комісия слїдча — кажуть — викрила, що то стало ся лиш внаслїдок великої недбалости, бо картач лишив ся був в пушцї по вправах артилєриї. Виновники будуть за то укарані так, що їх пішлють на поле війни.

Але хоч в Петербурзї самім притихло, то рух революцийний ширить ся тихцем вже по цїлій державі. В Москві по части настав спокій і робітники вернули до роботи; але вел. князь Сергій таки не довіряє і замкнув ся в Кремли та окружив ся войском. За то настали великі непокої в слїдуючих містах: в Варшаві, Ризї, Лодзї, Мітаві, Скеодозиї, Саратові і Ковнї. В Ризї підчас борби з войском згинуло 29 мужчин і 2 женщини, а 36 було ранених; 8 вояків було зранених кулями з револьверів. Директор каси щадности зранений підчас розрухів помер. „Російска аґенция телєґрафічна“ потверджує вість, що в Ризї арештовано славно зві-

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клєрка Русселя).

(Дальше).

Офіцир опер ся о поруче крісла.

— Можна би майже гадати — сказав — що ви прийшли сюди на той корабель, знаючи, що его залога непевна.

Та замітка, висказана без ніякої укритої мисли, викликала дивне вражіне. Настав якийсь розстрій; пани розмавляли вже лиш про вітер і погоду і иньші байдужні річи; на офіцира ніхто більше не глянув. А він встав вскорі від стола і вийшов на поклад трохи прогнївлений.

Знов настала спокійна, лагідна місячна ніч. О одинайцятій годині погашено всї лямпи крім одної, подорожні пійшли на спочинок і капітан удав ся також до своєї каюти. Другий офіцир, що мав тепер варту, проходжував ся сам по стороні корабля оберненій до вітру.

Саме ударив дзвінок сїм разів — пів до дванайцятої — коли з одної каюти вийшла якась мужеска стать лише в білю, обійшла в сальоні стіл і не питаючи увійшла до одної із супротилежних кают, в котрій спало двох мужчин. Увійшовший, пан Ісаак-Кавендіш, порушив сплячого в горішнім ліжку, котрий сейчас зірвав ся, але сягнув рівночасно рукою під подушку. На дворі осьвічував місяць воду і відблеск его сьвітла наповнював каюту, в котрій було напів ясно.

— Ходіть, Троллъоп — шепнув Кавендіш. — Послухайте, як Бирн говорить крізь сон. Єго навіть звідси чути.

Другий подорожний в долішнім ліжку, Патрик Вестон, хропів голосно і безнастанно, але помимо того чули оба наслухуючі голос Бирна, що доносив ся до них з подальшої каюти хрипкий і урваний. Мовчки висунув ся Троллъоп із свого ліжка, одїтий так само як товариш в білє. Они пійшли насамперед до комірки Кавендіша, в котрій той спав з паном Кольдвелем, аби тут переконати ся, чи Бирнову бесїду можна було зрозуміти крізь стіну. Не потребували довго ждати. Хрипкий, товстий голос озвав ся і деклямував співаючи поодинокі відорвані уступи з якогось драматичного твору. Можна було виразно розріжнити деякі слова.

Троллъоп потягнув Кавендіша з собою до комірки Бирна. Та комірка була найменша на цїлім кораблї і мала лише одну кою. Капітан вхопив неспокійно сплячого за рамя. Бирн розбуджений зі сну скрикнув прошибаючо зі страху і вискочив з ліжка.

Єго крик обудив всїх иньших подорожних. Двері від кают почали отвирати ся і шепотом озвали ся з усїх сторін мужескі і женьскі голоси. Старий Бензон вийшов скоро в довгім старім халатї із своєї каюти, підкрутив лямпу і крізь глипку спитав голосно другого офіцира, що мав значити той страшний крик. Пуль всунув голову в отверте вікно і відповів, що він не чув ніякого крику і він не знає, чого капітан хоче.

— То лиш пан Бирн зверещав у снї — сказав капітан Троллъоп, виходячи з комірки.— Тепер він пробудив ся і нічого не знає.

Бензон заглянув до Бирна, аби пересьвідчити ся, чи не стало ся що злого.

— Я вже гадав, що кого зарізали — воркнув і вийшов задними сходами на поклад, аби глянути на погоду. Подорожні поклали ся знов до своїх кой, крім трех, котрі тихцем пійшли на пальцях до комірки Бирна.

— Що до лиха стало ся? — шепнув один.

— Ідіть до своєї комірки, Генкі, то не було нічого. І ви, Джонзон і Шаннон, забирайте ся звідси; не звертаймо на себе уваги. Завтра оповім вам всьо. Лише тепер ніяких зборів тут, де капітан і офіцир стоять на горішнім покладі і лямпа так ясно сьвітить ся.

Хоч Троллъоп говорив ті слова лиш шепотом, то однако промовив так приказуючо, немов би був провідником чи ватажком якої розбійничої шайки і послушно, як члени такої шайки, висунули ся ті всї три за двері. Троллъоп лишив ся з Бирном сам.

— Мусите перенести ся звідси — сказав до Бирна. — Не можете довше самі спати.

— Алеж до чорта чому?

— Ви кричите, говорите, плетете —

— А хтож вам велїв мене дотикати? Хто не кричав би, як ви кажете, коли би ним у снї так потрясено?

— Не в тім річ. Ви говорите у снї так голосно, що в сусїдній комірцї можна всьо чути і зрозуміти. Тому мусите спати з одним з нас. Розумієте?

— Ну, коли більше нічого, то про мене —

стного російского писателя Ґоркого, куди він втік був з Петербурга. Та й о. Ґапон знаходить ся в руках правительства. Він лежить тяжко зранений в шпитали Аласcова, а скоро видужає буде поставлений перед военний суд і засуджений на кару смерти.

Вісти о подіях в Росиї викликали у Франциї дуже пригноблюючі враженє, бо французскі капіталісти мають в Росиї кільканайцять міліярдів франків і тепер суть о них в великій обаві. Коли оногди новий кабінет предcтавляв ся палаті послів, а пос. Жоре виступив остро против міністра Делькасе за то, що він боронив Росию, сказав Делькасcе: Моє виступленє єсть лиш обороною інтересів нашого краю, котрим пос. Жоре дуже зле служить. Союз з Росиєю утворив для нас стан певности, дозволяючий нам успішно берегти наші інтереси і заключати умови, котрих значінє певно кождий мусить признати.

На поли війни в Манджуриї показує ся знов давна істория: російскі команданти доносять о побіді, котра опісля показує ся поражкою. Ґен. Куропаткін доносив оногди о великій побіді Росиян і о занятю дуже укріпленого місця Сандепу; тепер однакож доносить „Рос. Аґ. тел.“ з Петербурга трохи инакше: Кольонна, котра дня 26 атакувала Сандепу, взяла вечером більшу часть того укріпленого села, при чім стратила 24 офіцирів і 1600 убитих і ранених вояків. Показало ся однак, що найсильнійше укріплена північно-всхідна часть села не потерпіла нічого від російского огня і що Японці звідтам острілювали Росиян зі своїх пушок і машинових карабінів. Росияни длятого опустили Сандепу і розпочали огонь з пушок. — О тій самій битві доносить маршалокОяма до Токіо: Відділ японьский, котрий обсадив був Лютяоку, послідної ночи відпер атак неприятеля, котрий був в значній перевазі чисельній; нині (29 с. м.) над раном иньший відділ японьский у віддалі 12 кільометрів на північ від Хаікаітаї виконав атак і заняв позициї неприятеля. Росияни минувшої ночи виконали сильний контратак на відділ той під Хаікаітаї, але їх зовсім відперто. Нині наші войска обходять довкола Хаікаітаї. Неприятель, котрий був в сторонах місцевостий Лютяоку і Хайкаітаї, уступив ся на правий беріг ріки Гун. Наше войско пустилось в погоню за ним. Відділи російскі належать до 8, 10 і 1 корпуса армії, а були зложені з піхоти і дивізиї кавалериї під командою ґенерала Мищенка. Ми взяли 500 Росиян до неволі. Страт, які ми мали, ще не обчислено.

Повисшу вість потверджує також телеґрама ґенер. Сахарова датована ще з 28 с. м., в котрій він доносить до Петербурга: Велику часть Сандепу мусіли ми опорожнити, щоби уйти поражки, позаяк не було можна удержати ся на тім становищи. На полудне від Сандепу розбила російска кавалерия японьську компанію і взяла 100 людий до неволі.

Новинки.

Львів, дня 30-го січня 1905.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** перенесла отсих учителів (-льки): Марию Соколовску з Донатина до Жидачева, Анастазию Грабовску з 2-кл. до 5-кл. школи в Заболотові, Івана Тогая з Уланова до Нового Села. — Краєва рада шкільна зорґанізувала 1-клясові школи в Зебранівці, снятиньского округа і в Любачеві на присїлку Гурче; перемінила 1-кл. на 2-клясові школи в Винограді, коломийского округа і в Шульганівці, чортківского округа.

— **На будову шкіл.** Ц. к. краєва рада шкільна признала безпроцентові позички на будову шкіл: громаді Сороки бучацкого повіта в квоті 2800 К, громаді Соколівка каменецкого повіта в квоті 2000 К і громаді Лопонь бжеского повіта в квоті 400 К.

— **З Бучача.** Товариство „Руска Бесіда“ в Бучачи устроює в неділю дня 5 лютого н. ст. 1905 р. вечер з танцями. Стрій для пань вечерковий або народний, для панів балевий. Білети по 2 К від особи. Вступ лише за запрошенєм. Початок о год. 9 вечером. Запрошеня вже розіслані. Коли-б хто через ошибку, або наслідком неточної адреси запрошене не одержав, зволить звернутись до секретаря Льва Балицкого.

— **З „Труда“.** Курс в концесонованій намістництвом школі модиярства в нашім товаристві розпочинає ся дня 1 лютого і тревае 10 місяців. Також дня 1 лютого розпочинає ся перший сегорічний тримісячний курс крою і шитя суконь. Услівя: наука крою 30 корон, наука шитя 18 корон. Близші поясненя уділяє канцелярия товариства, Ринок 39 II. поверх. — Дирекция.

— **Репертуар руского театру** у Львові. Второк дня 31-го січня, на дохід „Захоронки“: „Професор Хитрий“ комедия в 3 діях О. Ернста, перерібка з німецкого О. Левицкого.

— **Малярі в Римі.** В одній з римских кореспонденций автор отсими словами описує свободу малярів в Римі: Артисти малярі, то любимці римского населеня, котре на все їм позваляє, обдаровуючи їх виїмковими привілеями, за які малярі платять по своєму — творами штуки. До тих привілеїв належить право поводити ся на улици, як в своїй хатї. Тим правом хіснують ся радо, і на менше людних улицях, заулках і на публичних площах можна часто стрітити молодого артиста, що вибрав собі якийсь красший вид і на догіднім місци розсїдає ся з своїми штальоґами, фарбами, палетою, аби малювати. Сейчас окружує его поважна ґалерия цікавих видців, що подивляють его працю, без огляду на то, що она має чи не має примет таланту. Рух на улици тим чином загороджено, та про се ніхто не дбає. Фіякри старанно виминають маляря, аби не зачепити о его штальоґу, а коли котрий не спінить ся, то задержує ся і з кізла приглядає ся пильно рукам кисти. Між малярами оповідають, що навіть королева Марґарета велить задержувати коні і з повоза оцінює повстаючий твір, коли підчас проходу минає котрого з тих потомків Сальватора Роза. А коли товпа зростає незвичайно і стає пустувати, то сейчас являє ся поліциянт, аби стерегти маляря і удержати порядок коло него.

відповів Бирн позіхаючи. — А щож я таке говорив?

— Сим разом лиш дурниці — стихи; споминки з ваших комедиіянтских часів. Але дуже імовірна річ, що коли може вам приснити ся наша справа, що ви тоді станете оповідати, чого ніхто не сьміє знати — а ваш голос в ночи голоснійший як в день — га? А що тоді?

— То було дійстно небезпечно — відповів Бирн. — Маю сейчас перенести ся? Куди?

Тролльоп виставив голову крізь двері і поглянув на годинник в сальоні; відтак сказав:

— Мені здає ть ся, що можна вам завірити на решту сеї ночи. Пробуйте не спати.

Позіваючи перейшов відтак до своєї комірки.

О семій годині рано старий Бензон в циліндрі на сивій голові був знов на покладі. Стояв зі старшим офіцером опертий о поруче і приглядав ся якомусь розбиткови [1]) без машти, що на всхід від барки плив по легко филюючім мори і тягнув за собою пошматані вітрила і линви.

Між тим як капітан приглядав ся крізь дальновид розбиткови, вийшов на гору Тролльоп.

— Добрий день, капітане Бензон — сказав приступаючи. — Погода нині знов прехороша, але коли „Квін“ не поплиє скорше, то нічого не буде з десятьтижневої подорожи до Льондона.

— Здає ть ся, що нічого — відповів капітан коротко.

— Пан Бирн просив мене — говорив Тролльоп дальше — аби вас перепросити за нічну перешкоду. Мав прикрий сон.

— Пані пострашили ся і побудили ся — воркнув Бензон.

[1]) Розбитий і покинений людьми корабель, що ще може держати ся на воді.

— Він боїть ся, що то може повторити ся, коли би сам дальше спав. Чи згодились би ви на то, аби він заміняв з ким свою каюту?

— Як найде иншу, чому ні? Нехай поговорить з послугачем.

Хотячи відійти, капітан нагле завернув, приступив до самого Тролльопа і поглянув єму бистро в очи.

— Ви знали ся з паном Бирном, заки его стрітили тут на корабли, правда? — спитав.

— Ні — відповів Тролльоп, глядячи на Бензона спокійно і холодно. — Длячого питаєте?

— Мені здавало ся, що ви вже давнійше знали ся.

— Кажу: ні.

Старий моряк відійшов і прилучив ся до офіцира, що проходжував ся по передній стороні горішного покладу. Тролльоп приступив до поруча, опер ся о него ліктем і глядів на розбиток. Від часу до часу кидав з боку хижий погляд на капітана і офіцира, що стояли побіч себе і тихо розмовляли.

— Маємо тут на корабли кількох подорожних, котрих я не можу зміркувати — сказав старий Бензон до свого першого офіцира. — Ті люди мають в собі щось таке, що мені не подобає ся. Ви на вашім місци при столі чуєте більше з їх розмови ніж я. Їх є десять. Декотрі видає ся мені, що они мусїли вже перше знати ся.

— І мені приходили вже такі гадки до голови — відповів Митьюс.

— Тролльоп, що називає себе капітаном, заперечив саме тепер, немов би коли перше знав того пана, що нині в ночи наробив такого крику.

— Мусить мати до того причину — сказав офіцир. — Буду добре уважати і мені здає ть ся, що вскорі буду міг вам доказати, що він сказав вам неправду.

Рідко лучало ся, щоби капітан так довірочно говорив з своїм офіцером. Однако єго так давило якесь неясне, невитолковане і незрозуміле підозрінє, якесь дивне причуте, що єму аж лекше стало, коли виговорив ся. Але з другої сторони не хотів він сказати за богато.

— Мимо того всього виглядають они всі на джентльменів — додав і обернув ся, аби побачити, де Тролльоп лишив ся.

— І они ними суть — потвердив Митьюс — чути то по їх бесіді.

Капітан ще близше приступив до офіцира.

— Попробуйте вивідати ся — сказав тихо — чи они вже знали ся, заки прийшли на наш поклад.

— Добре, пане капітане.

— Як кажу, є їх десять, виглядають мені так, немов би всюди в житю зазнали неудачі, послідний раз в Австралії і немов би тепер поставили всьо на одну карту, аби ще зробити послідну пробу в Анґлії — як потапаючі, що хапають ся стебла. Так — але властиво звідки я до того, аби здогадувати ся, що всі они без гроша?

— Бо они всі разом помимо свого цілком нового одіня виглядають як розбитки — сказав офіцир, що прислухував ся з більшаючою увагою.

— Так, так, мабуть то буде — згодив ся капітан. — Мають з собою богато пакунків?

— Противно, саме тілько, що вигідно могли їх помістити в своїх комірках.

Керманич ударив вісім разів в дзвінок. Капітан перервав розмову.

— Маєте свої вказівки, пане Митьюс — закінчив і відійшов, а офіцир приложив руку до шапки. Кількох подорожних стояло коло поруча на покладі і приглядало ся розбиткови. Капітан прилучив ся до них.

— **Нічні лови.** Львівска поліція устроїла дня 26 с. м. в ночи лови в ріжних вертепах і шинках за рогатками і в місті. Вислід показав ся дуже обильний, бо арештовано 48 ріжного рода волоцюгів, злодіїв і шунаєників. Деякі з них будуть вдруге вислані до місць їх приналежности.

Всячина.

— **Нова печера з каплицями коло Трієсту.** Слідителеви печер Ґ. Перкови в Трієсті удало ся відкрити близько місцевости Марковсіна коло Трієсту дуже велику печеру з прекрасними каплицями, котра своєю величиною і красою своєї природи перевисшає всї доси знані печери в горах Красу. Місцеві жителї називають тоту печеру „Дімніце“ (Димниця). Она тягне ся попід землю кілька кільометрів далеко а сподом єї пливе підземна ріка, котра місцями творить прекрасні водоспади і глубокі плеса. До тої печери можна зайти двома прямовисними отворами або т. зв. „вікнами“, з котрих один єсть на 35 а другий 22 метрів глубокий. Тепер можна тими отворами лиш спускати ся до печери, але вже в найблизшім часі зроблять до неї вигідний вхід. Був ще й третий вхід, але він тепер зовсїм засипаний. Під ним знайдено множество останків із зьвірят з так званої потопової доби. Знайдено також богато слїпих зьвірят, таких, що жиють лиш в печерах. Побіч головної печери єсть ще боками рівнобіжно з нею богато инших печер а майже у всїх суть прекрасні каплиці (скали ріжнородного вида, котрі утворили ся з того, що вода скапуючи лишала по собі богато вапняку). Підземна ріка творить місцями досить великі озера.

Телеґрами.

Краків 30 січня. „Naprzód“ доносить з Варшави: Настрій в місті революцийний. Вчера прийшло до першої борби з войском при улици Хлодній. Убито двох робітників, а з руки польскої социялїстичної партиї згинуло двох жандармів.

Петербург 30 січня. Вчерашний день минув в цілім місті зовсїм спокійно.

Петербург 30 січня. Міністер справ внутрішних дав часописи „Наша жизнь“ друге остережене.

Варшава 30 січня. Розрухи викликані страйкуючими прибрали великі розміри. Вечером і в ночи на многих улицях погашено ґазові лїхтарні. Обрабовано значну часть великих маґазинів при ул. Маршалковскій. Страйкуючі впали до державних маґазинів горівки і забрали єї. Фабрики, варстати, театр замкнені. Прийшло до бійки з поліциєю і войском. Жителї міста дуже занепокоєні.

Гомель 30 січня. Рукодільники, помічники торговельні, помічники аптикарскі, урядники банкові і слуги застрайкували.

Петербург 30 січня. Вчера відбули ся збори адвокатів. Раджено над способами помочи для людий потерпівших в наслїдок послїдних подій. Ухвалено резолюцию, в котрій сказано, що одинокою дорогою виходу з теперішної ситуациї було би покликане репрезентантів народу зі всїх станів, котрі би старали ся завести законні відносини.

Петербург 30 січня. Командант третої дивізиї кавалериї ґен.-лайтнант Вольксрав іменований командантом третого корпуса армії.

Льондон 30 січня. З Варшави доносять до „Daily Mail“ під вчерашною датою: На анґлійского ґенер. консуля і на віцеконсуля напали на улици російскі гузари. Два гузари на конях перевернули віцеконсуля на землю і зранили поважно шаблями. Ґенеральний консуль не зранений. Та сама ґазета доносить, з Петербурга, що анґлійский амбасадор в Петербурзї зарядив слїдство в сїй справі і просив власти о охорону ґенер. консуля.

V.

Розбиток.

Була якась поетична правда у висказі пані Стор, що самотний предмет, який стрічає ся посеред моря, чи то корабель з повними вітрилами, чи розбиток, чи гонене филями човно, зміняє цїлий образ моря о стілько, що додає єму якогось сумовитого виду, бо аж тоді безмежна пустиня стає нам лїпше видною.

Коли залунали на корабли удари дзвінка, був розбиток віддалений о які три чверти милї.

Великий дальновид переходив з рук до рук; всї згодили ся, що на розбитім корабли нема нї живої душі.

— Та скриня немов би умисне плила нам на стрічу — сказав Девенїр до Трольльопа, з котрим стояв при заднім машті.

— Розумію — відповів капітан, окидаючи очима передний поклад барки, немов би за одною думкою ішла друга.

— Та скриня — она єсть, чи властиво була баркою — приходить нам в дорогу ще трохи за вчасно. Впрочім я вам щось скажу — говорив цїлком притишеним голосом. — Ми мусимо стерегти ся, і то лїпше як доси; особливо при столї не можемо так богато говорити, коли не хочемо коли небудь зрадити ся. Ми лише два днї в дорозї; я подорожний першої кляси, виглядаю як джентельмен, а однако — їй Богу — той старий хитрий вовк морский виступив супротив мене вже кілька разів так обиджуючо і з таким підозрінєм, немов би я був яким волоцюгою або неплатячим пасажиром, котрого моряки найшли схованого де між міхами під покладом.

— А я все говорив — що нас за богато — відповів Девенїр.

— Правда; як би нас було менше, та зробили би то само.

— Ось хоч би Мастерес, дуже добрий хлопчище, але горівка ще не вигнала з єго голови порожнїсть. Тепер залицяє ся він до тої панни Манзель і нехай мимохіть скаже яке неосторожне слово, вже по всїм, бо та дївчина читає своїми чорними очима аж на днї єго душі.

— А то як!

— Она нас підглядає.

Трольльоп мовчав. За кілька хвиль роздав ся дзвінок скликуючий до сніданя. Барка за якої пів години мусїла доплисти до розбитка; подорожні поспішили до каюти, аби знов зібрати ся у відповідний час на покладї.

Коли всї засїли довкола стола, обернула ся пані Пикок до капітана:

— Я знов цїла наляканa — сказала. — Аж чути, як моє серце бє ся.

— Чому, пані — спитав капітан сухо.

— Боже, бо знов дожидає нас нова, а може також страшна пригода — скрикнула.

— О тім я нїчого не знаю — відповів Бензон, оглядаючи свій тарїль.

— Я люблю всїлякі пригоди — замітила панна Гольроїд, молода, двайцятьдволїтна дївчина, але не хороша.

— Ви не повинні забувати, моя люба, що я вибрала ся в ту подорож, аби трохи скріпити моє підорване здоровлє — відповіла пані Пикок з легким докором.

Капітан Трольльоп обтер вуси, встав від стола і вийшов на поклад; трех, чотирох пійшло за єго примірoм, а відтак встало цїле товариство. Розбиток був тепер вже цїлком близько.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·06	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·2[illegible]	„ Тернополя, Грималова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
2·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої неділї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского є 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недоиада. — (Телефона ч. 527).